

ಕರ್ದನ ಕಾರಣ

ಪಡಬೇಕಾದವರು ಯಾರು? ಇಲ್ಲೆಲ್ಲ ನಾವು ಗಮನಿಸಬೇಕಾದ್ದು ಇಂಗಿತಚಾನದ ಕೊರತೆ. ಕಾವ್ಯಧರ್ಮದ ಸಂಭರ್ಥದಲ್ಲಿತೂ ಈ ಗುಣದ ಪ್ರಯೋಜನ ಎಷ್ಟೀಂದು ಮನವರಿಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ‘ಅವಳ ಮುಶಿ ಚಂದ್ರನಂತಿದೆ’ ಎಂದರೆ ನಾವು ಆ ಮಾತನ್ನು ಹೇಗೆ ಅಧ್ಯೇತಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು? ಇದನ್ನು ಅಧ್ಯೇತಿಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದಲೇ ನಾವು ಸಹ್ಯದಯರೋ ಅಲ್ಲವೇ ಎನ್ನುವುದು ತಿಳಿದುಹೋಗುತ್ತದೆ. ‘ಚಂದ್ರನಂತ ಮುಶಿ’ ಎಂದರೆ ‘ಚಂದ್ರನಲ್ಲಿರುವ ಕುಲಿಯಂತೆ’ ಎಂದೂ ಅಲ್ಲ, ಅಥವಾ ‘ಅಮಾವಾಸ್ಯೆಯ ಚಂದ್ರನಂತ ಅದ್ಯಶ್ರಾಷ್ಟಿ’ ಎಂದೂ ಅಲ್ಲವಷ್ಟೇ! ಹೀಗೆ ಯಾರಾದರೂ ಅಥವಾ ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ಅಂಥವರಿಗೆ ಕಾವ್ಯಧರ್ಮವೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ; ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಸಮಯವ ಅರ್ಹತೆಯೂ ಇಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ಸ್ವಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ‘ಹುಟ್ಟಿಮೆಯ ಚಂದ್ರನಂತ ಮುಶಿ ದುಂಡಾಗಿದೆ’, ‘ಅದನ್ನು ನೋಡಿದವರ ಮನಸ್ಸು ಆಹ್ನಾದಕಾರಿಯಾಗುತ್ತದೆ’ – ಎನ್ನುವುದು ಆ ಮಾತನಿನ ಅರ್ಥ. ಹೀಗೆ ಅಧ್ಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡವನೇ ನಿಜವಾದ ಸಹ್ಯದಯ; ಅವನಿಗಷ್ಟ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಅಸಾಧಿಸಬಲ್ಲ ಯೋಗ್ಯತೆ ಒದಿದು ರಾಜಕೀಯದ ವರೀಗೂ ತತ್ತ್ವಶಾಸ್ತ್ರದಿಂದ ಹಿಡಿದು ಪಾಕಶಾಸ್ತ್ರದ ತನಕ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಸಲ್ಲು ವಂಥರ್ದೇ ಹೌದು. ‘ಸಂಪಿಠಾನದ ಪ್ರಕಾರ ನಾನು ಈ ದೇಶದ ಪ್ರಬೋಧಿ’ ಎಂದು ಹಕ್ಕನ್ನು ಚಲಾಯಿಸುವಾಗ, ಅದೇ ಸಮರ್ಪಿತಾನ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ವಿಧಿಸಿದೆ ಎಂದೂ ಮರೆಯಬಾರದು. ‘ಉಟ್ಟಿಗಿಂತ ರುಚಿಯಿಲ್ಲ’ ಎನ್ನುವುದು ಸರಿಯೇ; ಉಟ್ಟಿಲ್ಲದಿಂದ ಅಡುಗೆಗೆ ರುಚಿಯೇ ಒದಗದು; ದಿಟ್ಟವೇ. ಹೀಗೆಂದು ಒಂದು ಹಿಡಿ ಉಪ್ಪನ್ನು ನಾಲ್ಕು ಸೌಟೆನ್‌ಪ್ರೆಸ್ ಸಾರಿಗೆ ಸುರಿದರೆ? ಇಲ್ಲೆಲ್ಲ ಬೇಕಾದದ್ದು ಇಂಗಿತಚಾನ. ಡಿವಿಜಿಯಲವರಂತೂ ಸುಸಂಸ್ಕರ್ತನ ಪಂಚಲಕ್ಷಣಗಳಲ್ಲಿ ‘ಪರೇಂಗಿತಪರಿಚಾನ’ವನ್ನು ಒಂದಾಗಿ ಎಣಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ತತ್ತ್ವಶಾಸ್ತ್ರ, ಎಂದರೆ ಅಮೂರ್ತವಾದ ಅರಿವನ್ನು ಕುರಿತು ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಒಹಳ ವಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಘಟವಹಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರ ಏಮ್ಮೇ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಗಳನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ವಿಶೇಷ ಪರಿಣಿತಿ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ; ಕೇವಲ ವಾಚ್ಯಾರ್ಥವನ್ನಷ್ಟೇ ಹಿಡಿದು ನಾವು ಕುರತಕ್ಕೆ ವಶವಾದರೆ ಏನೇನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಿರದು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ವೇದದ ಮಾತ್ರೆಂದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಸೋಚಬಹುದು. ‘ಪ್ರಯಂಪಸೂಕ್ತ’ದ ಸೋಲ್ಮಿಂದು ಹೀಗಿಂದೆ: ‘ಸಹಸ್ರೀರಾ ಪ್ರಯಃ ಸಹಸ್ರಾಕ್ಷ ಸಹಸ್ರಪಾತ್’. ಪ್ರಯಂಪನಿಗೆ, ಎಂದರೆ ದೇವರಿಗೆ ಸಾವಿರ ತಲೆಗಳು, ಸಾವಿರ ಕಣ್ಣಗಳು, ಸಾವಿರ ಪಾದಗಳು – ಎಂದು ಇದರ ವಾಚ್ಯಾರ್ಥ. ಆದರೆ, ಇದು ನಮ್ಮ ಸಾಮಾನ್ಯಜ್ಞಾನಕ್ಕು ನಿತ್ಯಾನುಭವಕ್ಕೂ ವಿಪರೀತವಾದ ಅರ್ಥ. ‘ಸಾವಿರ ತಲೆಗಳು’ ಇದ್ದರೆ ಎರಡು ಸಾವಿರ ಕಣ್ಣಗಳು, ಎರಡು ಸಾವಿರ ಪಾದಗಳು ಇರಬೇಕಾದದ್ದು ನಮ್ಮ ಲೋಕಾನುಭವ. ಇದಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿದೆ ವೇದದ ಮಾತ್ರ. ಹಾಗಾದರೆ ಇದನ್ನು ಹೇಗೆ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು? ಇಲ್ಲಿ ‘ಸಹಸ್ರ’ ಎಂದರೆ ಅನಂತ; ಅದನ್ನು ‘ಸಾವಿರ’ಕ್ಕೆ ಮಿತಗೊಳಿಸಿ ಅರ್ಥಮಾಡುವುದು ನಮ್ಮ ಅಲ್ಲವುತ್ತಿಯ ತರ್ಕವಷ್ಟೇ! ‘ಅನಂತ’ ಎಂದರೆ ‘ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಾಲ್ಲಾ’, ‘ಎಲ್ಲ ಕಾಲದಲ್ಲಾ’, ‘ವಲ್ಲರಲ್ಲಾ’ – ಎಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯ. ‘ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ದೇವರಿದ್ದಾನೆ’ ಎಂದರೆ ಅನೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಮಾವುತನಲ್ಲಾ ದೇವರಿದ್ದಾನೆ ಎಂದೇ ಅರ್ಥ. ಆದರೆ, ಅದನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಸೋಚಿದ್ದ ಆ ದಡ್ಡ ಹುದುಗಿ!